

**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

11 серпня 2021 року

селище міського типу Нова Водолага

Нововодолазький районний суд Харківської області у складі:

головуючого судді

Трояновської Т. М.,

за участю секретаря судового засідання

М'ячиної Ю. В.,

з боку сторони обвинувачення:

прокурора

Шури О. Л.,

потерпілої

з боку сторони захисту:

обвинуваченого

захисника

Бессонова В. А.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі судових засідань № 2 приміщення суду в селище міського типу Нова Водолага справу за кримінальним провадженням, внесеним до Єдиного реєстру досудових розслідувань 11 червня 2021 року під № 12021221050000113, щодо обвинувачення:

_____ року народження, уродженця селища міського типу _____ (Валківського) району Харківської області, громадянина України, маючого неповну середню освіту, офіційного працевлаштування не має, не одруженого, зі слів перебуває у фактичних шлюбних відносинах, утриманців не має, зареєстрованого за адресою: _____

фактично проживаючого за адресою: Харківська область, _____, _____, будинок _____ в силу статті 89 Кримінального кодексу України не судимого,

у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною 1 статті 121, частиною 2 статті 263 Кримінального кодексу України,

ВСТАНОВИВ:

10 червня 2021 року в передвечірній час у період з 17 години 00 хвилин до 20 години 00 хвилин, більш точного часу в ході досудового розслідування та судового розгляду не встановлено, _____ перебував разом зі своєю співмешканкою _____ у своїх сусідів _____ та _____ за адресою: Харківська область, Богодухівський (Валківський) район, _____, провулок _____ будинок _____ де у них відбувалось спільне застілля з приводу свята.

Після сумісного вживання алкогольних напоїв _____ і _____ повернулися за місцем свого проживання за адресою: Харківська область, Богодухівський (Валківський) район, _____ провулок _____ будинок № _____ куди через деякий час, більш точного часу в ході досудового розслідування не встановлено прийшли _____ та _____ та вчинили сварку, в ході якої образили _____

У подальшому, цього ж дня, а саме 10 червня 2021 року в проміжок часу з 20 години 00

хвилин до 22 години 00 хвилин, більш точного часу в ході досудового розслідування та судового розгляду не встановлено, на ґрунті виниклих неприязних відносин у [REDACTED] за місцем свого мешкання, за адресою: Харківська область, Богодухівський (Валківський) район, [REDACTED], провулок [REDACTED] будинок № [REDACTED] виник протиправний умисел, направлений на умисне спричинення тяжких тілесних ушкоджень [REDACTED] тобто умисних, тяжких тілесних ушкоджень небезпечних для життя в момент заподіяння з причин помсти їй за образу співмешканки [REDACTED]

Реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на нанесення тяжких тілесних ушкоджень [REDACTED] 2021 року приблизно о 21 годині 30 хвилин усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи настання суспільно-небезпечних наслідків та бажаючи їх настання, діючи умисно, маючи при собі ніж з чорною рукояткою, прибув за місцем проживання останньої за адресою: Харківська область [REDACTED] район, [REDACTED], провулок [REDACTED] будинок № [REDACTED] та постукав у двері. В той час, коли [REDACTED] відчинила двері та стояла навпроти [REDACTED], обличчям повернутою до нього, останній, продовжуючи реалізовувати свій протиправний умисел, направлений на спричинення тілесних ушкоджень [REDACTED] усвідомлюючи протиправність та суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи настання суспільно-небезпечних наслідків, але не звертаючи на це увагу та бажаючи діяти саме таким чином, дістав ніж та тримаючи його в руці, умисно наніс клинком вказаного ножа один удар у черевну порожнину [REDACTED]

В результаті своїх протиправних дій [REDACTED] спричинив потерпілій [REDACTED] тілесні ушкодження, а саме поранення передньої стінки живота з шкіряною колото-різаною ранною у лівому підребер'ї розмірами 3 x 1 см, проникаючою в черевну порожнину з ушкодженнями шлунку та брижі товстої кишки, внутрішньочеревною кровотечею, відповідно до висновку експерта № 12-14/51-НВ/21 від 23 липня 2021 року.

Згідно того ж висновку експерта, дані ушкодження виникли від одноразової дії знаряддя з достатньою для їх утворення силою, яке ймовірно, мало колючо-ріжучі властивості і було направлене знизу вгору та зліва направо, з місцем прикладання на передню стінку живота в ділянці лівого підребер'я. Більш детальних властивостей знаряддя по існуючим судово-медичним даним встановити не можливо, так як у медичних документах не відображено характер кінців ран, країв ран, приблизну довжину ранового каналу, за ступенем тяжкості це тяжке тілесне ушкодження за критерієм небезпечних для життя (пункти 2.1.2., 2.3.1 к «Правил судово-медичного встановлення ступеня тяжкості тілесних ушкоджень», затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 17 січня 1995 року № 6).

Своїми умисними діями [REDACTED] вчинив кримінальне правопорушення – злочин, передбачений частиною 1 статті 121 Кримінального кодексу України - умисне тяжке тілесне ушкодження, тобто умисне тілесне ушкодження, небезпечне для життя в момент заподіяння.

Крім цього, [REDACTED] у невстановлений досудовим слідством час та місці, реалізуючи раптово виниклий умисел на незаконне носіння холодної зброї без передбаченого законом дозволу придбав ніж, який згідно висновку експерта № 18766 від 28 липня 2021 року, виготовлений саморобним способом за типом мисливських ножів загального призначення та за криміналістичною класифікацією належить до категорії холодної зброї колючо-ріжучої дії.

У подальшому, а саме 10 червня 2021 року в передвечірній час, у період часу з 17 години 00 хвилин до 20 години 00 хвилин, більш точного часу в ході досудового розслідування та судового розгляду не встановлено, перебував разом зі своєю співмешканкою [REDACTED] у своїх сусідів [REDACTED] та [REDACTED] за адресою: Харківська область, Богодухівський (Валківський) район, [REDACTED] провулок [REDACTED] будинок № [REDACTED] де у них відбувалось спільне застілля з приводу свята. Під час застілля у кишені своїх штанів він, не маючи передбаченого законом дозволу, носив при собі ніж, який згідно висновку експерта № 18766 від 28 липня 2021 року, виготовлений саморобним способом за типом мисливських ножів загального

призначення та за криміналістичною класифікацією належить до категорії холодної зброї колючо-ріжучої дії.

Після того як [REDACTED] та [REDACTED] прийшли до [REDACTED] та [REDACTED] та вчинили сварку, в ході якої образили [REDACTED] [REDACTED] вирішив скористатись вищевказаним ножем, який він переносив у кишені своїх штанів, без передбаченого законом дозволу.

Після чого, залишив вищевказаний ніж з рукояткою чорного кольору зі слідами плям бурого кольору на лезові поблизу рукоятки на столі в господарському приміщенні за місцем проживання.

11 червня 2021 року слідчим Слідчого відділенням поліції № 1 Богодухівського районного відділу поліції Головного управління Національної поліції в Харківській області в період часу з 01 години 11 хвилин до 01 години 27 хвилин в ході проведення огляду виявлено та вилучено вищевказаний ніж з рукояткою чорного кольору зі слідами плям бурого кольору на лезові поблизу рукоятки, який знаходився на столі в господарському приміщенні, який згідно висновку експерта № 18766 від 28 липня 2021 року виготовлений саморобним способом за типом мисливських ножів загального призначення та за криміналістичною класифікацією належить до категорії холодної зброї колючо-ріжучої дії.

Таким чином, [REDACTED] своїми діями вчинив кримінальне правопорушення – злочин, передбачений частиною 2 статті 263 Кримінального кодексу України, тобто носіння холодної зброї, без передбаченого законом дозволу.

Під час судового провадження у цьому кримінальному провадженні у відповідності до пункту 2 частини 1 статті 468 Кримінального процесуального кодексу України, 11 серпня 2021 року між процесуальним керівником – прокурором Валківського відділу Богодухівської окружної прокуратури Харківської області Шурою Олексієм Леонідовичем, якому на підставі статей 36 та 37 Кримінального процесуального кодексу України надані повноваження прокурора у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 11 червня 2021 року під № 12021221050000113 з одного боку, та обвинуваченим [REDACTED] з іншого боку, із додержанням вимог статті 52 Кримінального процесуального кодексу України у присутності захисника Бессонова Віталія Анатолійовича, на підставі статей 468, 469 та 472 Кримінального процесуального кодексу України в приміщенні Нововодолазького районного суду Харківської області за адресою: Харківська область, селище міського типу Нова Водолага, вулиця 40 років Перемоги, будинок № 1, укладено угоду про визнання винуватості.

При цьому, відповідно до частини 4 статті 469 Кримінального процесуального кодексу України, перед укладенням угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо кримінального правопорушення, внаслідок якого шкода завдана також правам та інтересам потерпілого, від потерпілої [REDACTED] 1966 року народження, отримано письмову згоду прокурору на укладення угоди про визнання винуватості з обвинуваченим [REDACTED]

Згідно з вказаної вище угоди сторони кримінального провадження дійшли згоди щодо формулювання обвинувачення, всіх істотних для даного кримінального провадження обставин та правової кваліфікації дій [REDACTED] за частиною 1 статті 121, частиною 2 статті 263 Кримінального кодексу України, при цьому [REDACTED] у повному обсязі та беззастережно визнав свою винуватість у вчиненні інкримінованих йому стороною обвинувачення злочинів, передбачених частиною 1 статті 121, частиною 2 статті 263 Кримінального кодексу України.

Одночасно, сторони угоди про визнання винуватості погодилися на призначення покарання, яке повинен понести [REDACTED] за частиною 1 статті 121 Кримінального кодексу України у вигляді 5 років позбавлення волі, за частиною 2 статті 263 Кримінального кодексу України у вигляді 2 років обмеження волі, із застосуванням приписів частини 1 статті 70 Кримінального кодексу України шляхом поглинання менш суворого покарання більш суворим, сторони узгодили призначити остаточне покарання у вигляді 5 років позбавлення волі з

можливістю застосування іспитового строку на підставі статті 75 Кримінального кодексу України та застосування пунктів 1 та 2 частини 1 статті 76 Кримінального кодексу України.

Із такими видом та мірою покарання [REDACTED] повністю погодився, при цьому в угоді зазначено, що сторонам угоди відомо та зрозуміло, що у відповідності до вимог статті 473 Кримінального процесуального кодексу України наслідком укладення та затвердження даної угоди про визнання винуватості для прокурора і обвинуваченого є обмеження їх права на оскарження вироку згідно з положеннями частини 4 статті 394 та частини 3 статті 424 Кримінального процесуального кодексу України, а для обвинуваченого також його відмова від здійснення прав, передбачених абзацами 1 і 4 пункту 1 частини 4 статті 474 Кримінального процесуального кодексу України.

В угоді сторонами обумовлено також і наслідки її невиконання, передбачені статтею 476 Кримінального процесуального кодексу України, та наслідки відмови від права на судовий розгляд, передбачені частиною 4 статті 474 Кримінального процесуального кодексу України.

Угода про визнання винуватості скріплена підписами сторін: прокурора та обвинуваченого [REDACTED] а також підписана захисником обвинуваченого – адвокатом Бессоновим В. А., та до угоди надана письмова заява (згода) потерпілої [REDACTED]

У зв'язку із укладанням угоди про визнання винуватості суд, на виконання вимог частини 3 статті 474 Кримінального процесуального кодексу України, невідкладно перейшов до її розгляду.

Під час судового засідання прокурор Шура О. Л. укладену угоду про визнання винуватості підтримав та просив її затвердити, вказавши про її відповідність вимогам Кримінального процесуального кодексу України, а також Кримінального кодексу України, добровільність її укладення, належність даних кримінальних правопорушень до числа тих, щодо яких законом передбачена можливість укладення угод про визнання винуватості, а також, що існують достатні фактичні дані для визнання обвинуваченим своєї винуватості у інкримінованих йому кримінальних правопорушеннях, які підтверджується сукупністю зібраних під час досудового розслідування доказів. Також прокурор зазначив, що умови угоди відповідають інтересам суспільства та не порушують права, свободи чи інтереси сторін або інших осіб, а також повідомив, що потерпіла по даному кримінальному провадженні надала йому відповідну письмову згоду на укладання угод, а отже підстав для відмови у її затвердженні не має.

Потерпіла [REDACTED] у судовому засіданні повідомила, що обвинуваченого [REDACTED] вона простила та ніяких претензій морального та матеріального характеру до нього не має, проти затвердження угоди про визнання винуватості, що була укладена між прокурором та обвинуваченим не заперечує, підтвердивши, що нею добровільно надана письмова згода на укладання даної угоди. При цьому судом були роз'ясненні потерпілій її процесуальні права та наслідки затвердження угоди.

У судовому засіданні обвинувачений [REDACTED] винуватим себе у вчиненні кримінальних правопорушень – злочинів, передбачених частиною 1 статті 121, частиною 2 статті 263 Кримінального кодексу України, а саме: умисне тілесне ушкодження, небезпечне для життя в момент заподіяння та носіння холодної зброї, без передбаченого законом дозволу, визнав повністю та повідомив, що в повному обсязі розуміє характер обвинувачення й погоджується з його формулюванням, зазначеним в угоді, беззастережно визнає свою вину у вчинених ним кримінальних правопорушеннях, не оспорує фактичні обставини, викладені в обвинувальному акті та угоді, погоджується з кваліфікацією своїх дій та щиро розкаюється, просив суд затвердити угоду. При цьому [REDACTED] зазначив, що він цілком розуміє, що має право на повний судовий розгляд, у якому прокурор має довести усі обставини кримінального правопорушення, і що він при цьому має право мовчати, допитати під час такого розгляду свідків обвинувачення, подати клопотання про виклик свідків і подати докази, що свідчать на його користь, проте все одно просив затвердити укладену угоду. Обвинувачений також вказав, що повністю усвідомлює вид покарання, призначення якого обумовлене угодою, а також інші заходи, що будуть застосовані до нього у разі її затвердження. Крім того, повідомив, що укладення угоди про визнання винуватості її сторонами є добровільним, тобто не є наслідком

застосування до нього насильства, примусу, погроз або наслідком обіцянок чи дії будь-яких інших обставин ніж ті, що передбачені в угоді.

Захисник обвинуваченого [REDACTED] – Бессонов Віталій Анатолійович вважав, що угода відповідає вимогам закону та укладена в інтересах його підзахисного, просив угоду про визнання винуватості затвердити і призначити узгоджену в ній міру покарання обвинуваченому.

Заслухавши думку прокурора, пояснення обвинуваченого та його захисника, а також потерпілої, вивчивши в межах змісту угоди документи, подані сторонами кримінального провадження під час досудового розслідування й долучені до матеріалів справи за клопотанням сторони обвинувачення, не здійснюючи оцінку доказів на підтвердження фактичних обставин кримінальних правопорушень, суд вирішуючи питання про можливість затвердження угод, перевіrivши її на відповідність вимогам Кримінального процесуального кодексу України та закону, виходить з наступного.

Як передбачено приписами пункту 2 частини 1 статті 468 Кримінального процесуального кодексу України у кримінальному провадженні може бути укладена угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Положеннями частини 4 статті 469 Кримінального процесуального кодексу України встановлено, що угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо, зокрема кримінальних проступків, нетяжких злочинів, тяжких злочинів.

Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена щодо кримінальних проступків, злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, а також у кримінальному провадженні щодо кримінальних правопорушень, внаслідок яких шкода завдана державним чи суспільним інтересам або правам та інтересам окремих осіб, у яких беруть участь потерпілий або потерпілі, не допускається, крім випадків надання всіма потерпілими письмової згоди прокурору на укладення ними угоди.

Частинами 2 та 3 статті 474 Кримінального процесуального кодексу України регламентовано, що розгляд угоди проводиться судом під час підготовчого судового засідання за обов'язкової участі сторін угоди з повідомленням інших учасників судового провадження. Відсутність інших учасників судового провадження не є перешкодою для розгляду. Якщо угоди досягнуто під час судового провадження, суд невідкладно зупиняє проведення процесуальних дій і переходить до розгляду угоди.

Під час судового засідання сторони кримінального провадження запевнили суд у тому, що уклали угоду про визнання винуватості з дотриманням та в порядку, передбаченому статтями 468, 469 та 472 Кримінального процесуального кодексу України, повністю підтримали її умови та просили затвердити, призначивши узгоджену ними міру покарання обвинуваченому [REDACTED] з урахуванням приписів частини 1 статті 70 Кримінального кодексу України у вигляді 5 років позбавлення волі з можливістю застосування іспитового строку на підставі статті 75 Кримінального кодексу України та застосування пунктів 1 та 2 частини 1 статті 76 Кримінального кодексу України.

Вказана угода про визнання винуватості, підписана сторонами кримінального провадження 11 серпня 2021 року, була укладена під час судового провадження у Нововодолазькому районному суді Харківської області, де суд безпосередньо переконався у безсумнівному та добровільному, тобто без будь-якого впливу із чиєї б то не було сторони (як-то застосування насильства, примусу, погрози, обіцянок, дії будь-яких інших обставин, ніж ті, що передбачені в угоді) визнанням у повному обсязі [REDACTED] своєї вини в інкримінованих йому органом досудового розслідування кримінальних правопорушеннях, погодженні з кваліфікацією вчинених ними діянь, підтвердженням ним їх фактичних обставин, відсутності жодних заперечень щодо них з боку сторони обвинувачення, усвідомленні та правильному розумінні ним при підписанні письмової угоди про визнання винуватості

передбачених Кримінальним процесуальним законодавством України наслідків укладання, затвердження та невиконання їх умов.

Повно, всебічно та безпосередньо з'ясувавши обставини, встановлені під час судового засідання за кримінальними провадженнями на підставі угоди про визнання винуватості, суд приходить до висновку про доведеність вини [REDACTED] у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною 1 статті 121, частиною 2 статті 263, Кримінального кодексу України та правильну кваліфікацію його дій.

Діяння, у вчиненні яких [REDACTED] визнав себе винуватим, за ступенем тяжкості відповідно до статті 12 Кримінального кодексу України відносяться: за частиною 1 статті 121 Кримінального кодексу України до тяжкого злочину, за частиною 2 статті 263 Кримінального кодексу України до нетяжкого злочину.

Із обставин вчинення інкримінованих обвинуваченому [REDACTED] кримінальних правопорушень, встановлено, що у кримінальному провадженні є потерпіла – [REDACTED] яка надала письмову згоду прокуророві на укладання угоди про визнання винуватості, що також підтвердила у судовому засіданні.

Таким чином, в даному кримінальному провадженні можливе укладання угоди про визнання винуватості. Зміст наданої угоди відповідає вимогам статті 472 Кримінального процесуального кодексу України.

При цьому, судом з'ясовано, що обвинувачений [REDACTED] цілком розуміє права, надані йому законом та визначені у частині 4 статті 474 Кримінального процесуального кодексу України, а також разом з прокурором розуміють наслідки укладання та затвердження даної угоди, передбачені статтею 473 Кримінального процесуального кодексу України.

При перевірці домовленості сторін щодо узгодженого ними покарання обвинуваченому [REDACTED] встановлено, що вони відповідають межах загальних засад призначення покарання, встановлених статтями 50, 65 – 67 Кримінального кодексу України, зокрема ступеню тяжкості вчинених ним злочинів, даних про його особу, обставин, що пом'якшують та обтяжують покарання, в межах, установлених санкціями частини 1 статті 121, частини 2 статті 263 Кримінального кодексу України, із дотриманням приписів щодо необхідності та достатності узгодженого покарання його виправленню та попередженню вчинення нових злочинів.

Суд вважає, що укладена угода відповідає приписам Кримінального процесуального кодексу України й Кримінального кодексу України та інтересам суспільства і в частині узгоджених покарань, які відповідають загальним засадам призначення покарання, є пропорційним та достатнім, сторони узгодили покарання у межах, встановлених санкціями статей Особливої частини Кримінального кодексу України, що передбачає відповідальність за вчинені злочини.

Згідно з частиною 5 статті 65 Кримінального кодексу України, у випадку затвердження вироком угоди про примирення або про визнання вини суд призначає покарання, узгоджене сторонами угоди.

Проте питання призначення покарання повинні вирішуватись з урахуванням мети покарання, як такої, що включає не лише кару, а й виправлення засудженого, та запобігання вчиненню злочинів як засудженим, так і іншими особами, відповідно до норм статті 50 Кримінального кодексу України.

Вивчаючи особу обвинуваченого [REDACTED] шляхом з'ясування стану його здоров'я, поведінки до вчинення кримінальних правопорушень та після їх вчинення, складу родини, а також матеріального стану, судом встановлено, що останній офіційного працевлаштування не має, але на життя заробляє випадковими заробітками, у тому числі працюючи за наймом на приватних осіб, зі слів має неповну середню освіту, не одружений, проте перебуває у фактичних шлюбних відносинах, неповнолітніх дітей або непрацездатних батьків на утриманні не має. За даними наявної документації [REDACTED] має задовільний стан здоров'я, до осіб з інвалідністю не відноситься, на диспансерному обліку у лікаря-психіатра

та під наркологічним диспансерно-динамічним наглядом не перебуває, що свідчить про його осудність. За повідомленням військового комісара Валківського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки Харківської області майора В. Обихвоста від 14 червня 2021 року за № 4/956, [REDACTED] перебуває на військовому обліку з 06 липня 2018 року. Крім того, судом встановлено, що [REDACTED] на момент вчинення ним інкримінованих йому злочинних діянь мав постійно місце реєстрації та проживання, в силу статті 89 Кримінального кодексу України не судимий, що підтверджується довідкою ОСК Головного управління Національної поліції України в Харківській області від 11 червня 2021 року за № 1-11062021/63073, у скоєному розкаявся.

Визнані сторонами кримінального провадження обставини щодо пом'якшення та обтяження покарання обвинуваченому, визначені ними у повній відповідності із приписами статей 66 та 67 Кримінального кодексу України.

Враховуючи зазначене та добровільну позицію обвинуваченого на призначення узгодженого сторонами кримінального провадження покарання, суд приходить до переконання, що виправлення [REDACTED] можливе без ізоляції останнього, а узгоджене покарання за своїм видом та розміром є достатнім для його виправлення та попередження вчинення нових злочинів.

Частина 1 статті 75 Кримінального кодексу України визначає, що якщо суд, крім випадків засудження за корупційне кримінальне правопорушення, при призначенні покарання у виді виправних робіт, службового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі, а також позбавлення волі на строк не більше п'яти років, враховуючи тяжкість кримінального правопорушення, особу винного та інші обставини справи, дійде висновку про можливість виправлення засудженого без відбування покарання, він може прийняти рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням.

Одночасно частина 2 наведеної норми права визначає, що суд приймає рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням у випадку затвердження угоди про примирення або про визнання вини, якщо сторонами угоди узгоджено покарання у виді виправних робіт, службового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі, позбавлення волі на строк не більше п'яти років, а також узгоджено звільнення від відбування покарання з випробуванням.

Отже, на підставі частини 2 статті 75 Кримінального кодексу України, яка є спеціальним випадком щодо загального, передбаченого частиною 1 статті 75 Кримінального кодексу України, суд вважає можливим у випадку затвердження угоди про примирення або про визнання вини, звільнення особи від відбування покарання із встановленням іспитового строку.

Враховуючи зазначене, суд приходить до переконання, що виправлення [REDACTED] можливе без ізоляції останнього від суспільства та поміщення його на певний строк до кримінально – виконавчої установи закритого типу, а узгоджене покарання за своїм видом та розміром є достатнім для його виправлення та попередження вчинення нових злочинів.

Щодо питання покладення обов'язків із числа регламентованих статтею 76 Кримінального кодексу України, то суд враховує, що статтею 75 того ж Кодексу визначено, що суд приймає рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням у випадку затвердження угоди про примирення або про визнання вини, якщо сторонами угоди узгоджено покарання у виді виправних робіт, службового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі, позбавлення волі на строк не більше п'яти років, а також узгоджено звільнення від відбування покарання з випробуванням, а у випадках, передбачених частинами першою, другою цієї статті, суд ухвалює звільнити засудженого від відбування призначеного покарання, якщо він протягом визначеного іспитового строку не вчинить нового злочину і виконає покладені на нього обов'язки. Тривалість іспитового строку та обов'язки, які покладаються на особу, звільнену від відбування покарання з випробуванням, визначаються судом, з огляду на що, як термін іспитового строку, так і перелік обов'язків визначає самостійно з урахуванням характеру та тяжкості висунутого обвинувачення, а саме: його класифікації за статтею 12 Кримінального кодексу України, особливостей обставин вчинення: форми вини, мотиву і мети, способу, стадії

вчинення, характеру і ступеня тяжкості наслідків, що настали, даних про особу обвинуваченого, обставин, що пом'якшують та обтяжують останнє та вважає за необхідне визначити іспитовий строк у три роки із покладенням обов'язків регламентованих пунктами 1, 2 частини 1 статті 76 Кримінального кодексу України.

З огляду на вищевикладене, враховуючи відсутність підстав, передбачених пунктами 1 – 6 частини 7 статті 474 Кримінального процесуального кодексу України, суд прийшов до висновку про наявність підстав для затвердження угоди про визнання винуватості, що була укладена 11 серпня 2021 року між прокурором Валківського відділу Богодухівської окружної прокуратури Харківської області Шурую Олексієм Леонідовичем та обвинуваченим [REDACTED] у присутності захисника Бессонова Віталія Анатолійовича, призначивши [REDACTED] узгоджену сторонами вид та міру покарання.

При вирішенні питання пов'язаного із застосуванням запобіжного заходу відносно обвинуваченого [REDACTED] прокурор у судовому засіданні вважав за необхідне до набрання вироком законної сили змінити обраний відносно обвинуваченого захід забезпечення кримінального провадження у вигляді тримання під вартою на домашній арешт; зобов'язавши [REDACTED] в певний період доби, а саме в нічний час з 22 години 00 хвилин до 06 години 00 хвилин не залишати місце проживання, проти чого обвинувачений та його захисник не заперечували.

Як вбачається з матеріалів справи ухвалою слідчого судді Валківського районного суду Харківської області від 11 червня 2021 року до обвинуваченого [REDACTED] був застосований захід забезпечення кримінального провадження у вигляді тримання під вартою до 09 серпня 2021 року включно. Ухвалою Нововодолазького районного суду Харківської області від 06 серпня 2021 року обрано відносно [REDACTED] запобіжний захід у виді тримання під вартою строком на шістдесят днів, а саме до 04 жовтня 2021 року.

У відповідності до частини 5 статті 72 Кримінального кодексу України попереднє ув'язнення зараховується судом у строк покарання у разі засудження до позбавлення волі день за день або за правилами, передбаченими у частині першій цієї статті. При призначенні покарань не зазначених у частині першій цієї статті, суд, враховуючи попереднє ув'язнення, може пом'якшити покарання або повністю звільнити засудженого від його відбування.

З метою дотримання принципу правової визначеності, незважаючи на звільнення особи від відбування покарання з випробуванням, суд вважає за необхідне зарахувати обвинуваченому у відбуту частину покарання строк перебування під вартою з 11 червня 2021 року по 11 серпня 2021 року – дату оголошення вироку та звільнення його з-під варти.

У відповідності до вимог частини 1 статті 377 Кримінального процесуального кодексу України якщо обвинувачений тримається під вартою, суд звільняє його з-під варти в зал судового засідання у разі виправдання; звільнення від відбування покарання; засудження до покарання, не пов'язаного з позбавленням волі; ухвалення обвинувального вироку без призначення покарання.

Оскільки суд дійшов висновку про призначення обвинуваченому покарання, умови якого передбачають звільнення його від відбування покарання з випробуванням та покладення на нього відповідних обов'язків, суд вважає за необхідне змінити запобіжний захід у виді тримання під вартою на домашній арешт та звільнити [REDACTED] з-під варти в зал суду.

Долю речових доказів по справі слід вирішити в порядку, визначеному частиною 9 статті 100 Кримінального процесуального кодексу України.

Цивільний позов в рамках даного кримінального провадження не заявлявся.

Частина 1 статті 126 Кримінального процесуального кодексу України покладає на суд обов'язки вирішити питання щодо процесуальних витрат у вироку або ухвалі суду.

Згідно з пунктом 3 частини 1 статті 118 Кримінального процесуального кодексу України до процесуальних витрат відносяться витрати, пов'язані із залученням експертів, які в силу приписів частини 1 та 2 статті 122 цього ж кодифікованого процесуального закону України нес

сторона кримінального провадження, яка залучила експерта. При цьому у разі залучення експертів спеціалізованих державних установ стороною обвинувачення, це здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

Частина 2 статті 124 Кримінального процесуального кодексу України зобов'язує суд у разі ухвалення обвинувального вироку стягнути з обвинуваченого на користь держави документально підтверджені витрати на залучення експерта.

Оскільки в рамках даного кримінального провадження Харківським науково-дослідним експерно-криміналістичним центром Міністерства внутрішніх справ України було проведено судово-дактилоскопічні експертизи: № СЕ-19/121-21/14946-Д від 09 липня 2021 року, вартість якої склала 1029 гривень 72 копійки, № СЕ-19/121-21/16130-Д від 23 липня 2021 року, вартість якої склала 2059 гривень 44 копійки, тому з [REDACTED] слід стягнути витрати за проведення даних експертиз.

Крім того, в рамках даного кримінального провадження судовим експертом Національного наукового центру «Інститут судових експертиз імені Заслуженого професора М. С. Бокаріуса», було проведено судову експертизу холодної зброї № 18766 від 28 липня 2021 року, вартість якої склала 5148 гривень 30 копійок, тому з [REDACTED] слід стягнути витрати за проведення даної експертизи.

На підставі вищевикладеного, керуючись статтями 12, 50, 61, 63, 65 – 67, частиною 1 статті 70, статтями 75, 76, частиною 1 статті 121, частиною 2 статті 263 Кримінального кодексу України, статтями 31, 35 – 37, частиною 9 статті 100, частиною 2 статті 124, статтями 373 – 377, 392, 393 – 395, 468 – 470, 472 – 475, 532 – 535 Кримінального процесуального кодексу України, суд –

У Х В А Л И В:

Затвердити угоду про визнання винуватості, укладену 11 серпня 2021 року між прокурором Валківського відділу Богодухівської окружної прокуратури Харківської області Шурою Олексієм Леонідовичем, якому на підставі статей 36 та 37 Кримінального процесуального кодексу України надані повноваження прокурора у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 11 червня 2021 року під № 12021221050000113, та обвинуваченим [REDACTED] у присутності захисника Бессонова Віталія Анатолійовича щодо вчинення [REDACTED] кримінальних правопорушень, передбачених частиною 1 статті 112, частиною 2 статті 263 Кримінального кодексу України.

[REDACTED] 1980 року народження, визнати винним у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною 1 статті 121, частиною 2 статті 263 Кримінального кодексу України та призначити узгоджене сторонами кримінального провадження покарання за:

частиною 1 статті 121 Кримінального кодексу України у вигляді 5 (п'яти) років позбавлення волі;

частиною 2 статті 263 Кримінального кодексу України у вигляді 2 (двох) років обмеження волі;

Відповідно до положень частини 1 статті 70 Кримінального кодексу України за сукупністю кримінальних правопорушень, шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим остаточно призначити [REDACTED] покарання у виді позбавлення волі на строк 5 (п'ять) років.

На підставі статті 75 Кримінального кодексу України [REDACTED] 1980 року народження, звільнити від відбуття призначеного покарання із встановленням йому іспитового строку у 3 (три) роки.

У відповідності до частини 1 статті 76 Кримінального кодексу України покласти на [REDACTED] наступні обов'язки:

- 1) періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації;
- 2) повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи або навчання.

Початок відбування іспитового строку рахувати з дня проголошення вироку, тобто з 11 серпня 2021 року.

Відповідно до вимог частини 5 статті 72 Кримінального кодексу України в редакції Закону України від 18 травня 2017 року № 2046-VIII, зарахувати в строк покарання Писаренку Андрію Анатолійовичу, 29 липня 1980 року народження, термін його попереднього ув'язнення, з 11 червня 2021 року по 11 серпня 2021 року, з розрахунку один день попереднього ув'язнення за один день позбавлення волі.

Застосований до [REDACTED] 1980 року народження, запобіжний захід у виді тримання під вартою змінити на запобіжний захід у вигляді домашнього арешту, зобов'язавши [REDACTED] певний період доби не залишати місце проживання, розташоване за адресою: Харківська область, [REDACTED] район, [REDACTED] місто, вулиця [REDACTED] будинок № [REDACTED] а саме в нічний час з 22 години 00 хвилин до 06 години 00 хвилин наступного дня, строком до набрання вироком суду законної сили, а після набрання вироком законної сили, – скасувати.

Засудженого, [REDACTED] 1980 року народження, звільнити з під варти, в залі суду.

Речові докази по справі: серветку з нашаруванням речовини бурого кольору, ніж з рукояткою чорного кольору, зрізи нігтьових пластин з лівої та правої руки, що були поміщені до камери тимчасового зберігання речових доказів Відділення поліції № 1 Богодухівського районного відділу поліції Головного управління Національної поліції в Харківській області відповідно до квитанцій (порядковий номер 810, 812, 802, номер книги речових доказів 57) – знищити після набрання вироком законної сили.

Речові докази по справі: куртка без рукавів зеленого кольору, светр помаранчевого кольору, светр синього кольору з малюнками рожевого кольору, кофта спортивна сірого кольору, футболка х/б біло – чорного кольору, шорти джинсові синього кольору, мобільний кнопковий телефон з надписом на передній частині панелі «S180», гумові калоші чорного кольору, що були поміщені до камери тимчасового зберігання речових доказів Відділення поліції № 1 Богодухівського районного відділу поліції Головного управління Національної поліції в Харківській області (порядковий номер 810, 812, 802, номер книги речових доказів 57) – повернути власникам [REDACTED] та [REDACTED] після набрання вироком законної сили.

Процесуальні витрати на залучення експерта в сумі 1029 (одна тисяча двадцять дев'ять) гривень 72 копійки за виконання судово-дактилоскопічної експертизу № СЕ-19/121-21/14946-Д, проведеної 09 липня 2021 року Харківським науково-дослідним експерно-криміналістичним центром МВС України та процесуальні витрати на залучення експерта в сумі 2059 (дві тисячі п'ятдесят дев'ять) гривень 44 копійки за виконання судово-дактилоскопічної експертизу № СЕ-19/121-21/16130-Д, проведеної 23 липня 2021 року Харківським науково-дослідним експерно-криміналістичним центром МВС України стягнути з [REDACTED], [REDACTED] 1980 року народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків [REDACTED] місце реєстрації: Харківська область, [REDACTED] район, [REDACTED] вулиця [REDACTED] будинок № [REDACTED]

Процесуальні витрати на залучення експерта в сумі 5148 (п'ять тисяч сто сорок вісім) гривень 30 копійки за виконання судової експертизи холодної зброї № 18766, проведеної 28 липня 2021 року Національним науковим центром «Інститут судових експертиз імені Заслуженого професора М. С. Бокаріуса», стягнути з [REDACTED], [REDACTED] 1980 року народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків [REDACTED] місце реєстрації: Харківська область, [REDACTED] район, [REDACTED] вулиця [REDACTED] будинок № [REDACTED]

Копію вироку негайно після його проголошення вручити обвинуваченому, його захиснику,

потерпілій та прокурору.

Копію вироку не пізніше наступного дня після його ухвалення надіслати учасникам судового провадження, які не були присутні в судовому засіданні при його проголошенні.

Роз'яснити учасникам судового провадження, що вони мають право отримати в суді копію вироку.

Вирок може бути оскаржений в апеляційному порядку до Харківського апеляційного суду через Нововодолазький районний суд Харківської області шляхом подачі апеляційної скарги протягом 30 днів з дня його проголошення, із застосуванням особливостей, передбачених частиною 4 статтею 394 Кримінального процесуального кодексу України.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано, а у разі її подання – вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Суддя:

Т. М. Трояновська

Виготовлено з автоматизованої системи документообігу суду

Вирок не набрав законної сили

Оригінал знаходиться в матеріалах справи

Суддя

Т.М. Трояновська

Секретар

Ю.В. М'ячина

